

දෙන්නෙ නැතිව ඕනෙ නැති දේවල් ලිව්වේ ? ඕනෙ නැති දේවල් ඇත්තද ? දැං වනවද පණිවිතකං ලියන්න ?

"භාලේලපයනෙ. උමේ කවේ පයිසකං තවමත් වනෙමයි." ලපයා තවත් අපේ පන්ති මිත්තයෙක්.

"දන්නෙ කැද්ද මවං ඒ ඉතිං වයසෙ වැරැද්දට කරපු කියපු දේවල්නේ." "පලයං පලයං මෙතනින්, මෙතන ලපයක් නොතියා."

"ඒ කියන්නෙ බොලා දැං හැදිලයි කියන එකද ? මොකටද ඉතිං මියෙ කට ? මං යනවා යන්න." ලපයා

"මේදා පාර නිවාඩුවට ගමේ ගියාම මොනද කරන්නෙ ?" පින්සල ඇහුවා.

"වැඩකං නොවයි. අපේ ඉස්කෝලෙ පුංචි පහේ වැඩකුත් පැවරිලා තියෙනවා. ආදි සිසිසයෝ වැඩියට කරලා දෙන්න වපාය. යං ද ඒ පැත්තෙන් ?" පන්තිලිය පින්සලට කතාකළේ පින්සලට මිය වැඩිවලට උනන්දු හන්දා. අනික ඒ කාලෙ දෙන්නා පන්ති මිත්තයෙක්.

"මොකක්ද ඉස්කෝලෙ රාජකාරිය ?"

"අර දෙල් ගහට වනායිත් අළුත් වැසිකිලියක් හැදව්නේ අපේ පන්ති මිල කණ්ඩායම වකක වෙලා. ඒකෙ පරිස්සක කරගන්න කියලා ඒකේ ලියන්න කවි පදයක් දෙකක් ලියලා දීපං කියලා කිව්වනේ."

"හර ! තමුන්නතෙ පද දෙකක් ගැට ගහල දෙන්න. මං ඇඳලා දෙන්න." පින් වකක වුණා.

ගමේ ගිය වෙලාවේ දෙන්නා එක්ක ගියා තමුත් පැවරුණා වැඩේ අනවර කරලා දුලා වන්න. පන්තිලිය ම පද ගැට ගෙනයි උන්නෙ. පින් ඇදින්න උවමනා කරන ආම්පන්න ඊක අරගෙන ගියා. අළුත් ම අළුත් වැසිකිලියේ බිත්ති සුදු හුණු පාටින් දිලිසෙනවා. පින්ට ඇදිනකල් ඉවලිල්ලක් කෑ මොනවා හර. පන්ති පරණ 'බැස්' එකක් උස්කෙගෙන ආවා පින්ට නගින්න. පින් උඩට නැගලා ඇදිනවා. පන්ති බැස් එක ඇල්ලගෙන වචනයෙන් වචනය කියවනවා. "දෙඩො...!" පන්තෙ පිට හරහට කවුළේ මහ හයිසෙක් ගැහුවා.

"ඇ ඩං ! බොලා ම නේද ඒ දවස්වලට ඉස්කෝලේ වැසිකිලියක් බිච්චියක් තියන්න

නො මිය මියම

බිචියකුත් පත්තු කරගෙන යන්න ගියා.

පන්තෙ ගිනේ ලපයා කියපු ලපය ටිකක් දැණුණා. "ඇත්ත තමයි ලපයගෙ කතාව." පන්ට හිතුවා. පන්ට ඒ ගැන ලියන්න හිතුවා. ඒත් ඒ බිත්ති පුරා ගැන ලියපු දේවල් ගැනතමි නෙවෙයි.

කුඩා කාලයේ අසන්නට ලැබෙන බොහෝ ගිතවල නාලයට අනුව වෙනත් පද යොදා ගැනීමේ කොල රැල සමගින් එතෝද වු අන්දම සිතීමට නැංවේ. එය වෙනම ම කලාවක් වී ද ? පාසැලින් ගිය විනෝද වාරිකාවලදී නැතිවම බැර වු අංගයක් නොවිනිදී ඒ කලාව ?

නැත්තෙවි දශකයේ නැවුම් හෙළ ගී පුවණ්භාවයට පෙර පැවති ගීන්දී ගී අනුකාරක සිංහල ගී පුවණ්භාවයටද පද ගැලපු කරුණාරචන අබේසේකර පුවත නිබන්ධකයාණන් දැක් වූයේ ද එකී හුරුවලයි. කුමක් ද මේ කලාව ? තනුවට අනුව පද යෙදීමේ ගේය පද රචනා කලාවයි. වදවස සිතමා ගී ගායනයේ දැවැන්තයන් වූ වචි, ආර්. ජෝතිපාල, ධර්මදාස වල්පොල, ලතා වල්පොල, ඇන්පලින් ගුණතිලක වැනි ශිල්පී ශිල්පිනියන් පසුපස තමා ආ පනවුයත්වයේ රහස වූයේ ගීන්දී ගී තනු අනුව

ලියැවුණු ගී ගැයිමේ හැකියාවයි. අනුකරණය කිරීමේ හැකියාවයි. ප්‍රචලිත භාරතීය ගී තනු වෙනුවෙන් පද ලිවීම පසු කලෙක ස්වකන්ත තනු සඳහා පද ලිවීමක් බවට පෙරැමීම හෙළ ගීයට සුභලයි වූ පෙරලියක් ම විය.

සේන පදනක චිරසේකරයන් "සිසිල් සුළං රැල්ලේ" පද රචනාව කරන ලද්දේ එක්ර රත්නායකයන්ගේ තනුවකට අනුවයි. එය ඉහත කී ගීය පෙරැළියේ මුල්ම යුගයේදී නිර්මාණ වූ මුදුර තනුවකි. දේමතිරිති ද ඇල්පිස් නිබන්ධකයාණන්ද වලෙසින් හපන්නම් පෘ රචකයකු බව ආචාර්ය ප්‍රණීත් අබේසුන්දර රචකයාණන්ගේ දෙසුමකදී කියැවිණ. "සන්නස" හා සුභද කතිකාවකට එක් වූණා බණ්ඩාර අනාවුද ගායන ශිල්පියාණන් "රුවන් තාරකා" ගීතය රෝහණා චිරසිංහයන්ගේ තනුවකට අනුව කුමාරදාස සපුතන්ත්‍රී නිබන්ධකයාණන් කණ්ණිකා ලියා දුන් අන්දම පැහැදිලි කළේ "ගී සඳවච" ලිපිය වෙනුවෙන්. මෑත කාලීනව බන්දුල නානායක්කාරයන් රචකයාණන් ද මේකී හුරුව මිච්චි ගත් අයෙකි. ජන කී නාද රටා

නම් කර දක්වනු ලැබේ. එය එකී රායන දනවන "රසය" යැයි හැඳින්වෙයි. මංගල දිනයකට උචිත තනුවකට අවමංගල දිනයක ගැයෙන පද යෙදීමෙන් පසක් වේ ද ?

තනුව නිර්මාණය වී ඇති සැලකිල්ල අවබෝධ කර ගැනීමේ දෙවැනි වැදගත් කරුණයි. මාතෘ දෙසී ඇති අන්දම හා කාල බිඳෙන අන්දම සැකිල්ලේ ප්‍රධාන ලක්ෂණයි. මාතෘවත් යනු "අසුර සැණක" දී ගැයෙන අක්ෂරයයි. මහපොරුහිල්ලත් මැදහිල්ලත් එක් කොට නංවන ශබ්දය "අසුරයි". අසුරක් නංවන "රූ" හඬ ගන්නා කෙටි කාලය "අසුර සැණකයි". "අ" යන්න කියැවීමට ගතවෙන්නේ එක් මාතෘවත් නැත්නම් එක් අසුර සැණක වෙලාවයි. එය බසෙහි "ලසු අක්ෂරයක්" නමින් හැඳින්වේ. "ආ" යන්න කියැවීමට මාතෘ දෙකක කාලයක් ගතවේ. එය "ඉරු" අක්ෂරයක් ලෙසිනි බසෙහි කියැවෙන්නේ. සංගීත සටහන් වලදී එය "ආ" ලෙසින් වචන ලිවීමේදී ලැබේ. "ඉරු පාර" යන්නෙහි මාතෘ පහකි. "ඉ", "රු", "රු" යනු ලසු අක්ෂර තුනක් එක අකුරට වැනන මාතෘ ගුණ කාලයක් දක්වේ. "හ" "ඉරු" අක්ෂරයක් එක බැවින් එහි මාතෘ දෙකකි. සියල්ල එක් වී මාතෘ පහක් වේ. "සඳකඩ පහණක කැටයම් ඔපලා" යන පදයෙහි මාතෘ දනගෙයි. ඒ නිසාවෙන් ම එය සොළොස් (දහසය) බිත් (මාතෘ) චිරත (කාලය) නම් වී පද බිඳින්ගෙන මාතෘගේත් තනරයි. "සඳකඩ", "පහණක", "කැටයම්", "ඔපලා" ලෙසිනි. මාතෘ හතරක් එක්ව බිඳෙන පද කොටස (උදා: "සඳකඩ") "චිතානායක්" නමින් ද චිතාන හතරක් එක වී සම්පූර්ණ වන ඉහත පදය "ආචාර්යයක්" ලෙසින් ද උත්තර භාරතීය සංගීත සම්ප්‍රදාය අනුව හැඳින්වේ.

පද කීපයක් එක්ව පූර්ණ ගීයේ මුල් කොටස "ස්ථායි" කොටසයි. සාමාන්‍ය සිංහල ගී තනුවක ස්ථායි කොටස මුල දී, මැදදී හා අගද වශයෙන් තෙවරක් හෝ ඊට වැඩි වරක් ගැයෙයි. එය "කෝරස් එක" ලෙසින් ශිල්පීන් හඳුන්වති. මුල් ස්ථායි කොටසින් පසුව වැයෙන අන්තර් වාදනයෙන් අනතුරුව ගැයෙන්නේ "අන්තරා" කොටසයි. එය වෙනමම මහසක් අවරණය විය හැකිය. "වර්ස් එක" නමින් ද එය සාමාන්‍ය සිංහල දෙවරක් ගායනා වන්නේ වචනෙකට වෙනස් පද වලිනි. තමන්ට රසී සේ ලිවීම රචකයාගේ හැකියාවයි. වචන රසී

35 වන පිටුව

සිසිර දිසානායක

Colombo

Melbourne Edition

Colombo

No Connection fee

\$10

ශ්‍රී ලංකාවට පැයකුත් විනාඩි 26 ක් [ලොබ්සිල් දුරකතන සඳහා විනාඩි 60ක්]

සදා විශ්වාසය දිනූ දුරකතන කාණ්ඩය

Colombo

WESTERN LANKA

නව ශ්‍රී ලාංකික වෙළඳසල

Western Lanka Spices

4 Quarbing St Werribee

MANORVALE PRIMERY SCHOOL
(IGA SUPERMARKET හි 12 දර)

අලුත් සහ පැරණි සිංහල ටෙලි නාට්‍ය ශ්‍රී ලාංකික පුවත්පත් සිංහල ගීන්දී ගීත සිඩ් ටෙලිෆෝන් කාඩ් රම්පෙ කරපිංචා සියලුම සහල් වර්ග ශ්‍රී ලාංකික සහ ඉන්දීය කුළුබඩු ටින් කළ සහ බෝතල් කළ ආහාර ගීත කළ ආහාර ඇතුළු බොහෝ දේ

Open 7 Days from 10 am to 7 pm

Western Lanka Spices

4 Quarbing St Werribee
(Cnr Greaves North St & Quarbing St - Melway 205F6)

Phone 9742 2487, 0402 335 450

Jagath JE - Sannasa